

گزارش برنامه روز جهانی زن در تورنتو

مجری برنامه، هما فرید ، برنامه روز جهانی زن در تورنتو را با یاد مبارزات قهرمانانه زنان نساجی نیویورک و به یاد هزاران زن که در تظاهرات ۸ مارس ۱۳۵۷ بر علیه حجاب اجباری اولین مبارزه خود را بر علیه قوانین ضد زن جمهوری اسلامی آغاز کردند و همچنین به یاد هزاران زن زندانی سیاسی که هرگز سازش نکردند و اعدام شدند برنامه را آغاز کرد.

برنامه با سخنرانی **آناهیتا رحمانی** آغاز شد.

آناهیتا رحمانی با بررسی ابعاد خشونت بر زنان چه در کشورهای خاورمیانه و کشورهای سرمایه داری پیشرفته بحث خود را آغاز کرد و گفت : البته مدیای رسمی و غیر رسمی، تنها نوک کوه خشونت و قتل و تجاوزی که در مورد زنان در سراسر جهان اعمال میشود را نشان میدهد و فرسنگها از واقعیات هولناکی که زنان در شرایط کنونی متحمل میشوند فاصله دارد. شاید شما ضرب و شتم دختری با سینه بند آبی را که بدست پلیس بقتل رسید را در مدیای جهانی دیده باشید ولی مطمئناً صدای جیغ و فریاد ۹۹ درصد زنان مصری را که ناقص سازی جنسی شده اند را نشنیده اید. هیچ رسانه ای سراغ ۳۳ هزار دختر ۹ تا ۱۳ ساله که هر روز بزور ازدواج میکنند نرفته کودکانی که کودکی شان ، آینده شان . درس و تحصیل و تمام امیدهایشان به یغما میرود و یک شبه پیر میشوند. هیچ خبری از فریادهای نهفته هزاران دختری که در پستوی کارگاه توسط کارفرما مورد تجاوز قرار میگیرد شنیده نمیشود. هیچ تصویری از هزاران تن نهیف و ضعیف دخترانی که توسط محاربان خود مورد تجاوز قرار میگیرند و با تمام وجود اولین تصویر وحشیانه

از سکس را تجربه میکند و برای چند دقیقه لذت مردی تمام سلامت روان و جسمی و آینده شان را میبازند دیده نمی شود. شما شاید حداقل از چند قتل ناموسی مانند رخشنده و نادی و ... خبردار شده باشید اما میدانید که در چند ماه گذشته در پاکستان ۱۰۰۰ زن و در ایران صدها زن قربانی قتل‌های ناموسی شده اند . آیا از ابعاد این جنایت هولناک در کشورمان ایران و افغانستان باخبرید؟

هیچ تصویری از هزاران دختری که هر شب توسط افراد فامیل خود در سراسر جهان مورد تجاوز قرار میگیرند در رسانه نیست. جای تصایر میلیونها زنانی که با هیولای فقر دست و پنجه نرم میکنند و برای سیر کردن شکم فرزندان خود روح و غرورش و تن اش را میفروشد در رسانه ها خالیست. تصویر بغض و خشم فرو خورده زنانی که به خیانت شوهر پی برده اما به دلیل فقر و بی پناهی بی امنیتی و ترس و درماندگی مجبور به سکوت هستند در کجا منعکس است؟ سنگسار و اسیدپاشی و قتل های ناموسی و تجاوز تنها جلوه های عریان خشونت علیه زنان را نشان میدهد و هزاران خشونت پنهان و موزیانه ی مردان که در خانه و در اجتماع ، هر ساعت و هر دقیقه تمام جسم و روحشان را درهم می شکنند زندگی زنان را به جهنم هولناکی تبدیل کرده.

فقط ۸۰۰ میلیون زن در کشورهای خاورمیانه و سراسر جهان تحت آموزه ها و کد های اسلامی ۱۴۰۰ سال پیش زندگی میکنند. که خشونت و جنایت علیه زنان را قانونی کرده و آنها تمام زندگیشان تحت خشونت ساختاری و سیاسی قرار دارد. زنانی که باید الگوی فاطمه زهرا را بعنوان زن نمونه برای خود انتخاب کنند. زنی که تنها افتخارش این بود که بغیر از محارم های خود در زندگی نه کسی را دید و نه کسی او دید.

وی سپس به به وضعیت زنان در کشورهای سرمایه داری پرداخت و آنرا نیز فاجعه بار خواند بطوریکه هر روز چهار زن در آمریکا بوسیله شریک زندگی خود به قتل میرسد و هر دقیقه به یک زن تجاوز میشود.

مردسالاری بطور سیستماتیک از سوی تمام نیروهای ارتجاعی ، دولتها و کلیساها و بنیادگرایی اسلامی رهبری و تقویت میشود اما جنبش زنان از ستاد رهبری کننده خود برخوردار نیست. جنبش فمینیستی که در دهه شصت و هفتاد تحت تاثیر جنبشهای سوسیالیستی بود و بسیار ساختار شکنانه عمل میکرد اکنون برنامه های خود را منطبق با سیاستهای سرمایه داری تنظیم می کند و یک گردش به راست داشته است.

جنبش کمونیستی نیز به مسئله زنان بهای کافی نمی دهد و حداکثر مسئله زنان را با اضافه کردن چند بند اقتصادی مانند برابری حقوق زن کارگر با مرد کارگر و ایجاد مهد کودک برای زنان کارگر و ایجاد اشتغال برای زنان تنزل داده اند آنها اذعان میدارند که بعد از پیروزی سوسیالیسم مسئله زن حل خواهد شد در حالیکه بدون وجود جنبش های عظیم توده ای زنان علیه ستم جنسی و مردسالاری ، سوسیالیستی در کار نخواهد بود. به دلیل غلبه تفکرات اکونومیستی و تقلیل گرایانه نسبت به مسئله زن ما میبینیم که رهبری مبارزات زنان در ایران بدست نیروهای راست و رفرمیست افتاده است. نیروهایی که تلاش دارند مبارزات زنان را در چارچوبهای قانونی محدود کنند. آنها تحت تاثیر مدیا جهانی ، مرتبا بر علیه مبارزه خشونت بار تبلیغ میکنند و اینکه دوران انقلابات گذشته و ما باید با مبارزات عدم خشونت با توجه به وضع موجود برای بهبود وضع زنان تلاش کنیم. البته سیاستهای رفرمیستی نه تنها کوچکترین رفرمی برای زنان در طی بیش از بیست سال نداشته بلکه باعث شده که انرژی آنها به هرز برده شود و فقط به توهم در بین زنان دامن زده است. مبارزات زنان در ایران و در سراسر جهان همیشه جریان داشته ، هرچا ستم هست مبارزه نیز هست . اما این مبارزات بسیار پراکنده و بدون رهبری و تشکل است به همین علت نمیتواند به یک سیل خروشان عظیمی تبدیل شود. زنان باید در درون سازمانهای زنان که دارای افق و برنامه روشن برای رهایی کامل زنان هستند متشکل شوند و سازمان زنان هشت مارس تلاش دارد که پاسخگوی چنین نیازی باشد...

پس سخنان آناهیتا رحمانی، کلیپی در مورد اشکال خشونت بر علیه زنان بنمایش در آمد این کلیپ کاری از کمیته جوانان بلژیک بود که انواع گوناگون خشونت (خانگی- اجتماعی- دولتی) را بررسی میکرد و با تصاویر، انواع خشونت بر علیه زنان را بصویر میکشید.
پس از نمایش کلیپ ۱۵ دقیقه تنفس داده شد . پس از تنفس سخنرانی **مژده جویا** بود. مژده جویا فعال حقوق زنان و دانشجوی دکترای دانشگاه یورک است .

مژده جویا سخنان خود را با بررسی اوضاع کنونی زنان در افغانستان آغاز کرد و گفت: که اکنون شرایط زنان در این کشور بسیار بدتر شده است اگرچه با تجاوز آمریکا به افغانستان تلاش کردند که در ظاهر زنان وضعیت زنان را بهتر جلوه دهند اما حمله آمریکا به افغانستان باعث رشد بنیادگرایی اسلامی در این کشور شد که این خود باعث شد اکنون زنان افغانستان زیر مهمیز دو نیرو ارتجاعی قرار بگیرند. موقعیت زنان افغانستان در دهه هشتاد قبل از روی کار آمدن طالبان و به مراتب بهتر از اکنون بود. حمله آمریکا حتی نتوانست موقعیت زنان را مثل آن دوران بکند و ما

بسیار عقب تر رفته ایم. سنگسار فرخنده و رخشنده تنها جلوه ای کوچک از موقعیت زنان افغانستان با وجود دولت عین و غین هستیم که در چند سال گذشته بسیار به نیروهای اسلام گرای طالبان امتیاز داده اند و سازش کرده اند. اما مبارزات زنان افغانستان همیشه ادامه داشته و ما در جریان سنگسار شدن فرخنده دیدیم که زنان اجازه ندادند که تابوت او را مردان حمل کنند. اکنون زنان افغانستان بسیار آگاه شده اند و برای حقوق خود مبارزه میکنند. آزادی و رهایی چیزی نیست که به ما بدهند ما آنرا با دستان خود و با نیروی متشکل و آگاه خود کسب خواهیم کرد.

پس از سخنرانی مژده جويا كليپي از مبارزات سازمان زنان هشت مارس بر عليه سفر روحاني به پاریس به نمایش در آمد .
پس از نمایش کلیپ گلاویژ، خواننده مردمی و محبوب کرد ترانه هایی به زبان افغانی- کردی و فارسی اجرا کرد. او سرودی زیبایی را نیز با همکاری هما فرید اجرا کرد

پس از اجرای آواز توسط **گلاویژ**، طبق خواست شرکت کنندگان در این مراسم برنامه پرسش و پاسخ برگزار گردید. در این قسمت طبق معمول همیشه مردان گوی سبقت را در سخنوری ربودند و برای زنان نسخه های مبارزاتی می پیچاندند. بغضی از آنان علت شکست زنان را انحراف از رهبری طبقه کارگر عنوان کردند و بعضی از آنان شکست سوسیالیسم در شوروی را علت تمام بدبختی های دوران ما دانستند. مردانی که مراسم روز جهانی زن را به تریبونی برای تبلیغ علیه انقلاب چین و خط رهبری مائو تبدیل کردند و برای مدتی جلسه به بحث بر سر حقانیت انقلاب چین و نقش و دستاوردهای این انقلاب برای زنان گذشت. در این رابطه بدرستی تنها یکی از شرکت کنندگان تاکید را روی ستم جنسی گذاشت و گفت که ستم طبقاتی اگرچه بسیار مهم است اما ما شاهد ستم بر زنان نه تنها از سوی سرمایه داری و صاحبان کارخانه و مدیران هستیم بلکه از سوی خود کارگران و همکاران مرد کارگران زن نیز هستیم. ما با مشکل جدی مواجه هستیم که طبقه کارگر را فقط مردان میدانیم و نه زنان. زنان در هیچ جای مبارزات کارگری جایی ندارند. آنها در رهبری و در تشکلات کارگری نیستند و یکی از علت های شکست طبقه کارگر برخوردش به مسئله زنان بوده است. در این قسمت پرسش و پاسخ تنها فردی که بدرستی بحث اش را روی تم اصلی برنامه روز زن متمرکز کرد این فرد بود.

در طی برنامه تعداد زیادی از زنان شرکت کننده خواهان برگزاری بیشتر جلسات از سوی برگزار کنندگان شدند. برای این منظور ایمیل زنانی که به تازگی با سازمان زنان هشت مارس آشنا شده بودند گرفته شد و قول داده شد که در رابطه با معرفی اهداف این سازمان و فعالیتهای آن و سازمان دادن برنامه های عملی بر علیه ستم جنسی و مردسالاری ، بطور منظم جلساتی داشته باشیم.

سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان) - واحد کانادا

۸ مارس - ۲۰۱۶